

Ordføreren (Kierkegaard): Jeg skal med faa Ord omtale de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget. Ærede Medlemmer ville erindre, at der under Sagens 2den Behandling blev stillet et Forslag her i Tinget om at vise Sagen tilbage til Udvalgets Behandling, for at dette kunde fremkomme med Indstillinger paa et nyt Grundlag. Dette Forslag blev senere taget tilbage, og Udvalget kommer ikke med Indstillinger paa et nyt Grundlag, men kun med ganske faa Ændringer, som man har ment vare hensigtsmæssige. Det første Ændringsforslag gaar ud paa, at man i Stedet for Udtrykket „Børn under 14 Aar“ sætter: „Børn, der ikke ere ude over den skolepligtige Alder“. Derved opnaar man den Fordel, at Børn, som endnu gaa i Skole, og som have fyldt det 14de Aar, blive underkastede det samme Vilkaar som deres Kammerater, der ere under 14 Aar. Det vilde ikke være behageligt, om en Dreng i Skolen, naar han blev 14 Aar, kunde sige til sine Kammerater eller til sine Lærere: Se saa, mine Herrer, nu har jeg Lov til at ryge, medens Kammeraterne ikke havde Lov til det. Det vil man være ude over ved at indsætte det af Udvalget foreslaaede Udtryk.

Ændringsforslaget under Nr. 2 er simpelthen en redaktionel Ændring, som slutter sig til det foregaaende. Ændringsforslag Nr. 3 til § 3 søger at imødekomme, hvad Kultusministeren har udtalt overfor Udvalget, at han med Bestemmelsen om de 14 Aar vilde være uheldigt stillet overfor ældre Elever i Skoler som f. Eks. Sorø Akademi og Herlufsholms Skole, hvor der sammen med Børn gaar Elever helt op til 18—20 Aars Alderen. Derfor har Udvalget foreslaaet, at der tilføjes et nyt Stykke, saalydende: „Dette Tilsyn bortfalder dog for de Klassers Vedkommende, hvor samtlige Elever ere ude over den skolepligtige Alder,“ saa at Tilsynet kun gælder Børneklasserne og de blandede Klasser.

Ved Sagens 2den Behandling var der ogsaa Tale om, hvorvidt Lærerne kunde komme ind under Straffebestemmelserne, naar de forsømte deres Tilsynspligt. Det har aldrig været Udvalgets Mening, at Lærerne skulde komme ind under disse Straffebestemmelser, og for at sikre dette, stiller Udvalget til § 4 et Ændringsforslag under Nr. 4, der lyder saaledes: „Overtrædelser af denne Lovs § 1 og 2 behandles som offentlige Politisager og straffes med Bøder fra 2 til 200 Kr.“ Derved komme Lærerne, som vi ønske det, til at staa frit. At Ændringsforslag under Nr.

5 er en nødvendig Følge deraf, vil enhver kunne indse.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Tinget de af Udvalget stillede Ændringsforslag.

Meyer: Det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille til det foreliggende Forslag, gaar i al Korthed ud paa at gennemføre Forbud mod Salg af Tobak til Børn derved, at man overhovedet ikke kan tillade et Barn at faa Tobak, selv om det møder med en behørig underskrevet Seddel fra Forældre, Husbond eller Værg. Det skulde altsaa være muligt ved dette Ændringsforslags Vedtagelse at opnaa at forhindre Børn i at skrive falske Sedler.

Det blev ved Sagens 2den Behandling fremdraget fra flere Sider, at saaledes som Lovforslaget vilde blive affattet efter Udvalgets Forslag ved 2den Behandling, vilde det utvivlsomt netop medføre, at Børn, ikke mindst i en By som København, hvor Drengene ere meget opfindsomme, vilde skrive saadanne Sedler for hverandre, saa at man altsaa vilde friste dem ind paa en Bane, hvor det gjaldt om at producere sig paa en højst uheldig Maade. Man kunde imidlertid ikke fra dette Tings Side eller overhovedet fra nogen Side forsvare at give Børnene Anvisning i saa Henseende, man burde tværtimod følge Regelen om, at Sporene skræmme, og søge at komme bort fra dette Seddelsystem. Dette har jeg søgt at opnaa ved det Ændringsforslag, jeg har stillet. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det falder sammen med, hvad der indeholdtes i det oprindelige Lovforslag, idet der i dette ikke var nogen Undtagelsesbestemmelse om, at Børn kunde faa Lov til at købe Tobak, naar de mødte med en saadan Seddel, og mit Ændringsforslag stemmer altsaa med den Stilling, som den højtærede Justitsminister her har indtaget med Hensyn til Salg af Tobak til Børn.

Ved 2den Behandling var Tinget højst uenigt, og det er kun lykkedes med et knebent Antal Stemmer at føre dette ulyksalige Lovforslag saa vidt frem, som det er naaet. Det ser i det hele ud til, at Forbudet mod Børns Tobaksrygning fremkalder nogle af de kære Barneminder, Tingets Medlemmer have, saa at det nødigt beskæftiger sig med dette Spørgsmaal. Man synes maaske, at hvad man selv har tilladt sig, skal man ikke forbyde andre. Jeg skal nu ikke kunne sige, om det er saadanne Barneminder, der ere dukkede frem for Medlemmernes Bevidst-